

ЂАЧКО ПЕРО

Смедерево * Година IV * Децембар 2006. * Број 10

Боже правде

Боже правде, ти што спасе
Од прнасти до сад нас,
Чуј и од сад наше гласе
И од сад нам буди спасе!

Моћном руком води, брани
Будућности српске брод,
Боже спаси, боже храни
Српске земље, српски род!

Нек на српства блиста грани
Братске слоге златан плод,
Боже спаси, боже храни
Српске земље, српски род!

Нек на српско ведро чело
Твог не падне гнева гром,
Благослови Србу село,
Поље, њиву, град и дом!

Кад наступе борбе дани,
К победи му води ход,
Боже спаси, боже храни
Српске земље, српски род!

Из мрачног сину гроба,
Српске круне нови сјај,
Настало је ново доба -
Нову срећу, Боже, дај!

Краљевину српску брани.
Петвековне борбе плод,
Српске земље, Боже, храни,
Моли ти се српски род!

У овом броју:

* Матуранти у Грчкој

* Наши репрезентативци

* Уметничке душе...

О химни

Кнез Михаило Обреновић, чија је дуга владавина почела по други пут 1860. године задужио је за химну песника Љубомира Ненадовића, јер је младој српској држави недостајала химна како би стала раме уз раме са осталим европским државама.

Љубомир Ненадовић је послао писмо Ђури Јакшићу. То писмо је у ствари и најстарији траг о конкурсу за српску химну.

Међутим, он се том позиву није одазвао. Лета 1872. Милан Обреновић, синовац убијеног Михаила се обратио угледном драмском писцу Јовану Ђорђевићу да напише химну за српску државу. Јован Ђорђевић је написао драму из два дела под називом "Маркова сабља."

Музiku за "Маркову сабљу" уључујући "Боже правде" компоновао је Даворин Јанко.

"Маркова сабља" је имала заиста велики сценски успех. То је обезбедило велику популарност и песми "Боже правде".

Године 1882. Србија постаје краљевина, а Милан Обреновић краљ. Том приликом, прерађена песма "Боже правде" постаје права српска химна. У завршном стиху свуда је уместо "српског кнеза" стајало "српског краља."

Мајским превратом 1903. се на престолу уместо династије Обреновића налази династија Карађорђевића. Од 1903 до 1909. краљевина је била без званичне химне.

На конкурсу за химну нове краљевине победила је песма "Правда" - Бране Цветковића. Убрзо потом је исписан нови конкурс 1904. године где побеђује химна Јована Ђорђевића у част династије Обреновића. Песма "Боже правде" доживела је тада још једну преправку, те су завршни стихови били:

"Краља Петра, Боже, храни,
Моли ћи се српски род!"

Тако прерађена химна пратила је српске војнике у Балканским и Првом светском рату.

Стварањем нове, заједничке државе Срба, Хрвата и Словенаца (1918.), од делова српске, хrvatske и словеначке националне химне сачињена је целина. Почетни и завршни став узети су из химне "Боже правде", а средишњи део чинили су стихови из "Лијепе наше" и словеначке химне "Напред, застава Славе".

Од 12. децембра 1919. године песма "Боже правде" преуређена је тако што је пријев "српски" замењен пријевом "наш".

Последње преправке извршене су 2006. године. Синтагма "српског краља" замењена је синтагмом "српске земље".

Чланови новинарске секције:

Стојановић Маја 26

Стојановић Зорана 16

Ђорђевић Мирјана 42

Милојковић Марија 36

Лазић Душан 36

Бачић Катарина 11

Новаковић Данијела 11

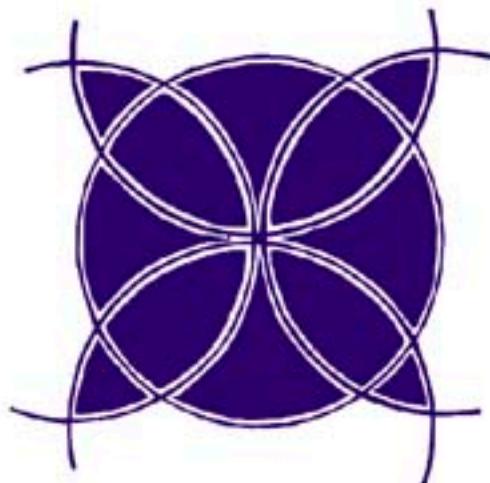
Решић Марија 30

Тодоровић Марија 30

Уредник и лектор:

Љиљана Лазић

Оливера Ђерић

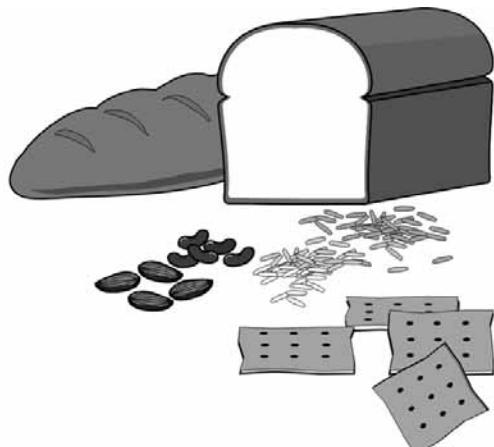
НЕМА ДИЛЕМЕ!

Наведени стихови дилема су Горана Бреговића ста-
ра двадесетак година. Од пре четири године ове
дилеме више нема. Пекари су врло популарни,
питајте само 3/8, а још су постали и пилоти. Пилот-пекар
није игра речи него, старо уобичајно име јединог огледног
одељења у школи. Огледни план и програм рада, огледни
предмети, огледни ученици. Прва генерација се, додуше,
само у првој години осећала попут заморчића, за настав-
нике не знам, али смо почели да схватамо предности ог-
ледног одељења већ на крају школске 2003/2004. Одеље-
ња попут овог постоје од 2002/2003. године у неким под-
ручјима рада, али наши и пилот-одељење ливаца у Тех-
ничкој школи први су у граду. "Први се кучићи у воду
бацају" - каже народна пословица. Е, ову тврђу је оде-
љење 3/8 оповргло. Пилотирају веома успешно, уз поне-
кад болно атерирање, захвалијући највише Ј. Вукашино-
вић, М. Поповић, С. Филиповић, Н. Иванчевић, Б. Миле-
тић. Остали чланови посаде мање су важни јер предају
само општеобразовне предмете. Пракса је најважнија као
и предмет уско везани за њу. Сви су ово схватили, и
пилоти ученици и пилоти наставници па су се успешно
прилагодили и већ на првом такмичењу остварили изу-
зетне резултате. На крају школске 2005/2006. ученик за-
вршног одељења учествовао је на Републичком такмиче-
њу и освојио 3. место. Садашњи ученици 1/8, 2/8, 3/8,
нарочито 3/8 поносни су на успех својих старијих друго-
ва, мада им неретко преседне због упоређивања које, као
и увек, иде на штету млађих па поручују да је мај близу
и да ће показати шта знају.

КОЈЕ СУ ПРЕДНОСТИ ОВОГ СМЕРА???

Прво и најважније два дана праксе сваке недеље, и то
какве. Друго и најважније мањи број часова током неде-
ље. Треће и најважније мањи број предмета током све три
године. Четврто и најважније посао чека сваког ученика

*"Да сам пекар, мала моја,
да ли би ме хтела?
Кад би ноћу била сама,
земичке би јела."*

који се добро покаже на пракси. Ко
не верује, нека проба бурек или пеци-
во у Класу, Биљи, Старом граду и
одмах ће препознати пилотске
производе.

O. Ђерић

СОФИЈА ПАВЛОВИЋ, МЕНТОР "СУНЦА"

Учење предузетништва

25.11.2006.

Душан Лазић,
Стефан Парменчић,
3-6

Шта је у ствари УПО?

- УПО је скраћеница за ученичко предузеће (ученичка предузетничка организација). За ову генерацију програм је почeo 2.10.2006. и трајe до краја школске године. За то време наши ученици ћe проширити знање и стeћи искуства која ћe им бити од користи за доношење професионалних одлука у будућности.

Колико ученика похађа овај програм?

- Програм тренутно похађа 25 ученика првог, другог и трећег разреда текстилне, прехramбene, хемијске и пољопривредне струке.

Ко су ментори?

- Ментор сам ја. Поред мене ту је и Милорад Тирнанић, приватни предузетник, представник из привреде који једном у току године посети ученике и изнесе своја искуства из приватне праксе.

Које име носи УПО?

- "Сунце" – сложна, успешна, независна, цењена, економична).

Планира ли УПО остварење неког већег, битнијег пројекта у оквиру наше школе?

- Што се тиче већег пројекта, процените сами када вас упознам са структуром и начином рада ученика. Ученици програм реализују 6 дана у недељи кроз часове:

1. предузетништво и принципи модерне економије (ПЕ)
2. ученичко предузеће (УПО)
3. оснивање и практичан рад УПО "Сунце"

Од понедељка до петка је заступљен практичан рад УПО – "Сунце", по распореду рада ван редовне наставе (индивидуални и группни облик рада – разглас, фотокопирање, продаја дестиловане воде и производа из текстилне радионице). Све се евидентира и пролази кроз одговарајућу документацију. Шести дан је субота по три сата рада (од 11 до 14). Предавања, дискусија, презентација, индивидуални и группни рад садржаја из ПЕ и УПО, анализа практичног рада УПО за протеклих 5 дана, комплетирање документације.

На пролеће планирамо анга-

ИНТЕРВЈУ

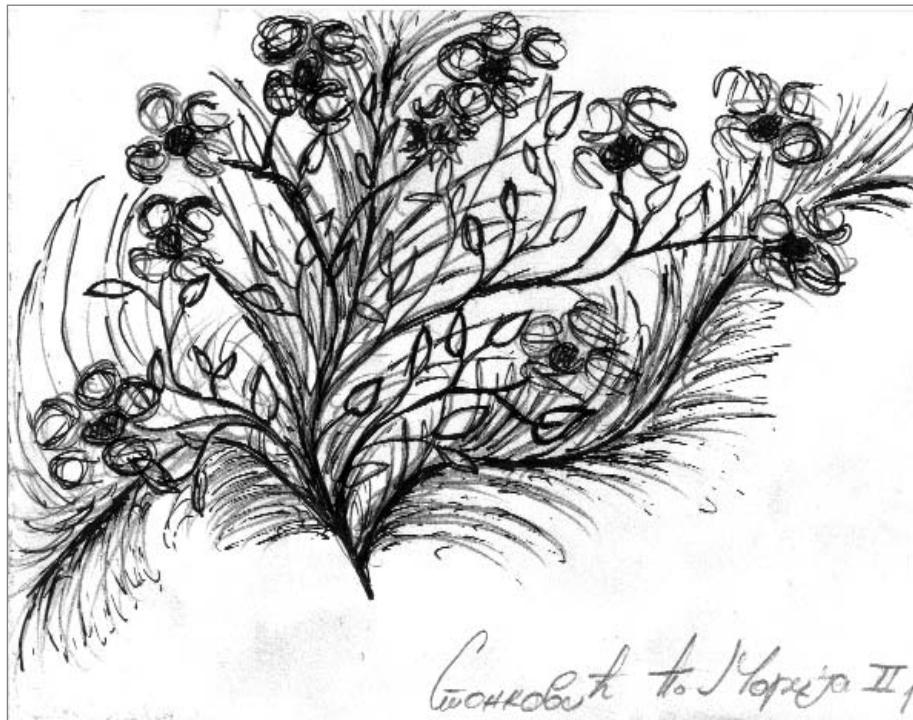
жовање на малопродаји сезонског поврћа и цвећа са школске економије и организовање бар једне журке за матуранте.

Да ли су ученици подељени у групе (тимове) и колико радних тимова има?

- Управљање и руковођење је тимско. Постоји четири тима и председник управљачког тима (топ менаџер). Имамо тим за маркетинг, финансије, производњу и људске потенцијале. На челу сваког тима је директор.

Да ли УПО има покровитеље?

- Има. Америчка организација за међународни развој (USAID и ACDI/VOCA) у оквиру свог пројекта "Млади у предузетништву" са основним циљем да се ученицима пруже основна знања, способности и вештине из економије, представи систем по ком функционише привреда и тржиште, процес оснивања, пословања и развоја малог предузећа. Наравно, да свега овог не би било

Сонковић т. Јурај II,

без подршке директора и за последних у школи.

Да ли је рад УПО-а, посебно награђиван?

- Рад УПО-а је симболично награђен кроз плате, сатнице и провизије сваке суботе када се предузеће буде регистровало (планирамо 4.12. 2006). На крају школске године када реализујемо све садржаје планираног програма, ученици ће добити сертификате који им

могу бити у будућности од користи. Ако предузеће буде приликом затварања остварило добит, то ће бити још једна награда кроз увећану вредност акција и накнадну провизију запосленим ученицима.

Награду је добила прва генерација школске 2004/2005. од ACDI/VOCA (1500\$ као трећу награду у делу Србије чији је покровитељ). У овој вредности школа је добила пластеник који служи цвећарима на школској економији. Прошлој генерацији у школској 2005/2006. школама у овом пројекту нису додељиване награде.

На крају бих позвала читоце листа да дају добронамерне сугестије (примедбе, похвале, нове идеје за рад у будућности) УПО-у "Сунце" и ментору Софији Павловић.

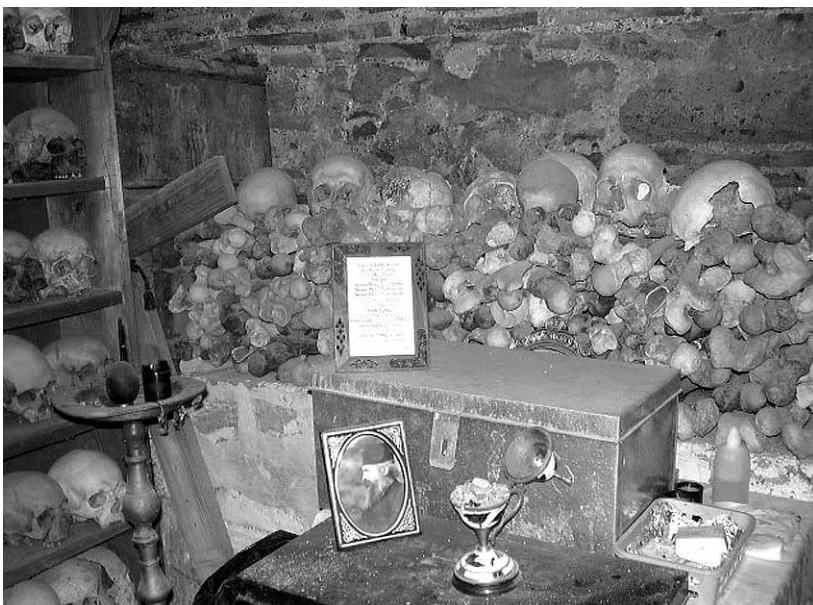
Сонковић т. Јурај II,

Матуранти

Једна од најлепших успомена којих се сећате из школских дана су, наравно екскурзије, ако занемаримо испаде са часова. Те дане када се одмарате од родитеља и породичне идиле, уз скривен осмех увек очекујете изнова... Не знам колико сте упућени, али ове године смо похваљени за добро понашање и послушност на екскурзији!?! Многи ће помислiti: "Аха, то је она од екскурзија где се сви дивимо манастирима, природним богатствима, музејима... Досада..." Али, није било ни налик томе!

Грчка: море, сунце, оптимизам... Прича се да су Грци најлепши момчи и најбољи заводници на Балкану. Можда је и већина девојака и кренула на екскурзију да би проверила ис-

Заšto šreći разред

Трећи разред Гимназије у Будимпешти, а трећи разред школе "Деспот Ђурађ" на Власини?! И после постављају питање зашто не идемо на екскурзију? Зар су гимназијалци бољи од нас?!

Разлог је висока цена и нездовољство због предложене дестинације. Али треба да се запитамо да ли је можда наша неслога велики разлог због чега нисмо отишли на екскурзију. Када би се сва одељења сложила и изборила дестинацију коју желе, и ми бисмо се, можда придружили Гимназији. Проблем је у томе што ми

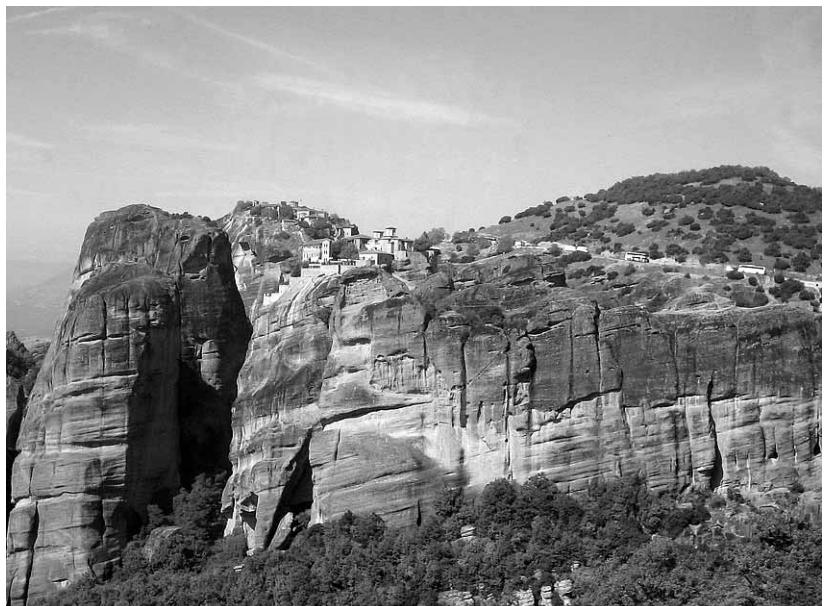
У Грчкој

тинитост ове тврђње!

Среда, 5:00 ујутро. Испред музеја се обављају последња пребројавања. Када смо кренули, чинило ми се да су професори били више напети него ми. Ипак, осмех и оптимизам су нас све време подсећали где заправо идемо.

Пут је прошао, изузетно брзо. Певало се, дремало, испекивала се Паралија... Када смо стигли, око 19 сати по грчком времену, оставили смо кофере у собе и разлетеши се по продавницама и бутицима. Имали смо осећај да нисмо ни изашли из Србије, јер се грчки језик никде није могао чути, осим на ТВ-у. Наиме, са нама су у Паралији били и матуранти из Београда, Краљева, Крушевца, Косовске Митровице и Никшића. Нова познанства...

Море, таласи, романтика... А Грци,

Не иде на екскурзију?

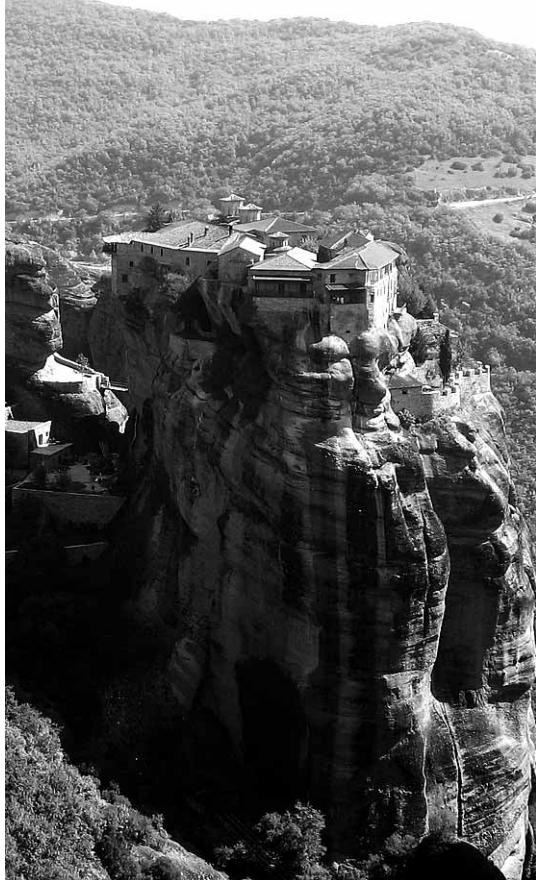
не знамо своја права. Уверена сам да мислите да немате права да одлучујете о било чему. Варате се! Због тога постоји Ученички парламент. У њему учествују ученици свих година. Разговарајте са представницима својих одељења и они ће заступати ваше мишљење, жељу или неки предлог.

Сада се посебно обраћам трећој години. Не дозволите да се понови исто са матурском екскурзијом!

**Марија Речић,
Марија Тодоровић,
3-10**

ЕКСКУРЗИЈА

ништа посебно!!! Навалентни, помало симпатични, црномањасти... Сад ми је и јасно због чега воле Српкиње. Гркиње нам нису конкуренткиње ни по интелигенцији, ни по лепоти, без увреде!

Оно што је већини ученика било импресивно су Метеори. Прави изазов. Веште руке средњовековних монаха направиле су светско чудо које треба, заиста треба, видети.

Наиме манастири, дословно, уграђени у стене на вртоглавој висини, до крајње перфекције, остављају без даха.

Прави рај на једном месту.

Е, сада оно што занима све - дискотека!!! Ни налик и једној у Србији! Огромна, под отвореним небом, с превидним погледом на море... Уз добро друштво сваки се недостатак лако замемари, као и превисоке цене пића!!!

Љубазни грчки Џ пуштао је по неку српску (читај: турбо-фолк) новокомпоновану нумеру. Поменути матуранти из српских градова, такође су били са нама. Пустићу вас да маштате о детаљима...

Повратак је најлепши ако сте пуни утисака. А, зашто бих ишла у ширину приче када је довољно да споменем да смо у аутобусу, заједно са професорима играли коло, певали, веселили се... Професори су били коректни, нису смарали и глумили полицајце, замислите!!!

Заслужују јаку четврорку (моје мишљење)! Али, све што сам писала ипак треба доживети, да бисте се уверили! Желим вам леп провод следеће године.

Бранковић Јелена 4-4

Професорски дисери

Ученик: "Професоре, мени није јасан овај задатак који сте урадили, јел' можете да ми покажете?"

Професор: "Не могу, не знам, преписао сам."

Професор: "На шта вам бре, децо, личи ова табла!?"

Ученик: "Па, мени искрено личи на таблу."

НАЈ ПРЕТЊЕ

Поцепаћу те к'о будала сведочанство!

Поcepаћу те к'о атом!

Немој да ти лупим мацолу, па да те ослободим војске!

Немој да те учиним главним глумцем трагедије!

Немој да ти сломим длаку на глави!

Немој да ти направим игранку на леђима!

СМС-ПОРУКЕ

Кад сам рекла ВОЛИМ ТЕ, ти си рекао ЧЕКАЈ МЕ. Кад си рекао ВОЛИМ ТЕ, ја сам рекла КАСНО ЈЕ!

Смех је заразна болест која се преноси добрым вицем.

Од када те нема, све јестало...кафа до пола испијена, вечера недовршена, књига до пола прочитана... струјо, врати се!

Воли - јер храбри воле, а куквице чекају да буду вољене!

Ако желиш да знаш како изгледају моји снови - погледај се у огледало.

Тражећи себе, наиђох на тебе и потпуно се изгубих.

Није ми жао што ме лажеш, жао ми је што мислиш да ти верујем.

Драгим непријатељима желимо срећан прелазак преко минског поља, уз песму "Учини бар један погрешан корак."

Знам и сама колико ти значим, колико ти недостајем у овом тренутку.

Стварно ми је жао што ти недостајем... ТВОЈА ПАМЕТ.

Захваљујемо Вам на донацији органа, са Вашим мозгом, усрећили смо једну кокошку.

НАЈ УВРЕДЕ

Никада нећу заборавити тренутак кад смо се срели, мада се и даље трудим.

Сад сам у фрци, могу ли да те игноришем неки други пут?

Ћути! Управо покушавам да замислим какав би био са карактером.

Ученички дисери

Професорка: "Јовановићу, преbroј ученике!"

Ученик: "Пребројано! Све су овце на броју."

ЗУБАР ВИЦ

Отишао костур код зубара:

- Господине, с вашим зубима је све у реду, али оно што ме брине је ваше зубно месо.

РАЈ

Шетају рајским вртот Адам и Ева и разговарају.

- Ево, волиш ли ме?

- Наравно драги, па кога бих другог.

Графити

Деца су наше највеће богатство. И ове године се очекује добар извоз.

Ко се последњи смеје... најспорије мисли.

Рекла ми је: "Ромео мој, бићу твоја Јулија!" Побегао сам, не желим да умрем млад.

**Пријремила: Стојановић Зорана, 1-6
Илустрације: Соколовић Невена, 1-1**

ЈОВАН СТЕРИЈА ПОПОВИЋ

Српска драма, у правом смислу почиње са Ј. П. Стеријом начелником српске комедије. Тежио је томе да се српски народ прости и да се уведе реформа у језик. Говорио је: "Театар је школа где се људи уче и она земља која нема театра, дрзи се са последицама." Зато је са Атанасијем Николићем оснује позориште у Београду.

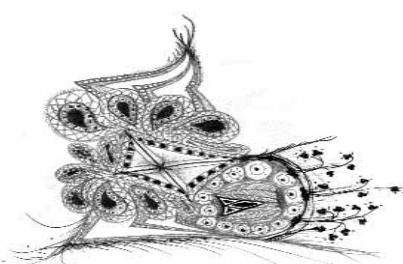
"...Прављење нових речи је тежак посао за сваког човека, а особито у нас где књижевници, нити свога народнога језика управо знају, нити хоће да га уче, него га окређу сваки по своме кривоме знању, или управо рећи, по својој вољи, једнако кваре." - (реченица због које су се сукобили Вук и Стерија).

Стерија је први писац у српској књижевности који активно живи у њој својим књижевним делом, нарочито као комедиограф, а у доброј мери и као песник.

**Репић Тијана,
Миловановић Марија, 2/1**

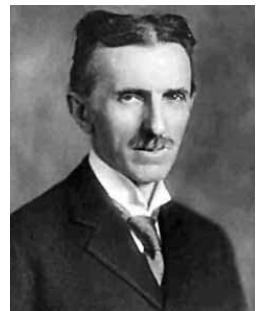

Милојковић
Кашарина, 2-1

НИКОЛА ТЕСЛА

Пронађање у тајне космоса био је један од првих и најдужих Теслиних снови. Маштао је да једног дана успостави везу са ванземаљским цивилизацијама. Још 1899. тврдио је и понављао да марсовци постоје. Давне 1893. направио је најпрви свемирског брода на електрични погон, али његов изум нико није схватио озбиљно. Међутим, 1997. на основу његове идеје направљен је један од најопаснијих бомбардера који је коришћен у току NATO бомбардовања Југославије. Тренутно се ради авион који би требало да користи јоносферски електрични потенцијал. Тако је Теслина идеја о електричном авиону, какав је и први Теслин "космички брод".

Теслине мисли:

- Једном муњом може бити исписана читава соната. Хиљаду муња је концерт.
- Хиљаду тајни природе које бих случајно открио дао бих за једно обично магнетно поље које сам од ње отргао.
- У васиона и природи постоји виши морал. Научник треба њега да следи.
- Уверен сам да је цео Космос обједињен, како у материјалном тако и у духовном погледу.
- Далеко преко граница запажања наших чула, дух још увек може да нас води.
- Ко жели историјски да схвати величину нашег доба, треба да проучи историју развоја електричитета.
- Открио сам да имам јако развијену способност да нешто визуелно замислим. Нису ми били потребни модели, цртежи или експерименти. Све сам то могао у мислима да опишем.
- Сви су повезани невидљивим везама.

Занимљиво је да је Тесла имао досије број 30672543 у архиви FBI. За собом је оставио тоне папира, али не и опоруку кога овлашћује да их преузме. Његова заоставштина после смрти није запечатена, па много тога није ни стигло у Теслин музеј у Београду. Постоји сумња да његове генијалне мисли још стоје у неким тајним депоима. Појављивање 256 FBI извештаја подгрева наду да ће Теслина генијалност још остати прекривена велом тајне јер је велики број документа јавности представљен цензурисано.

Пећаровић Пеђар, 1/3

СВЕТ У ЗНАКУ МУЗИКЕ

МОЦАРТ – МОКРАЊАЦ

Yчитавом свету и код нас у Србији, ова 2006. је јубиларна музичка година. Сви љубитељи музике свуда у свету, почев од традиционалног Новогодишњег Бечког концерта, током читаве године бројним концертима обележавају 250 година од Моцартовог рођења. Поштоваоци наше српске музичке истовремено прослављају 150 година од рођења највећег српског музичара Стевана Стојановића Мокрањца. Док се у свету слушајући Моцартову музику сладе Моцарт куглама, у Неготину се и даље сваке јесени у оквиру "Мокрањчевих дана" надимећу хорови, а млади такмиче у знању о Мокрањцу као на недавно одржаном јубиларном 20. квизу Музичке омладине Србије, посвећеном овом, српском великану.

Оба композитора су оригинално обележили своје време: Моцарт као доминантни представник класицизма 18. века, а Мокрањац – представник нашег српског романтизма 19. века.

Волфганг Амадеус Моцарт рођен је у аустријском граду Салцбургу у музичкој породици (отац му је био виолиниста, а сестра је свирала клавир и чембало) која је подстицала његов талент и каријеру. Са три године је већ почeo да свира, са четири године да компонује, у дванаесто ствара већ прву оперу ("Бастуен и Бастуена"), па оправдано добија надимак "Чудо од детета" (нем. Wunderkind). Свој апсолутни слух, музички талент и генијалност је стално потврђивао бројним наступима по Европи говори да је "компоновање једина моја срећа и страст". Занимљиво је да је читаво дело знаюо у целини нотно да запише након само једног слушања. Још као дечак је, у посети Ватикану са оцем, чуо Алетријев Миссерере, духовну композицију коју световне уши нису могле да чују, записао је дословно у оригиналну због чега је од папе добио посебно признање, Орден златне мамузе. За својих непуних 36 година оставио је опус од 626 композиција међу којима су бројне клавирске сонате, камерна дела, 54 симфоније, 17 опере, од којих су прави музички бисери "Отмица из Сарала", "Фигарова женидба", "Дон Ђовани", "Чаробна фрула". У својој природи као веично несташно дете, слободно је испољавао своје мисли истичући да "поезија мора бити послушна кћер музике", и изборио се као први међу уметницима за статус слободног и независног уметника.

Моцартов "Реквијем" (миса за мртве) је јединствено и његово последње дело које ствара већ тешко болестан, убеђен да га компонује за самог себе. После Моцартове смрти завршава га његов учник Зисмајер.

ПРЕПОРУКА: Ако желите да сазнате нешто више о Моцарту погледајте филм Милоша Формана "Амадеус".

За разлику од Моцарта, Мокрањац је морао много више да се бори за свој

статус професионалног музичара. Рођен је у Неготину пре 150 година, у време тек ослобођене и културно заостале Србије. Занимљиво је да је свој препознатљиви идентитет – МОКРАЊАЦ,

добио по неготинском селу Мокрању одакле је потицала његова породица, као што је славни Леонардо потицаша из Винчија. Пошто у Србији 19. века није било музичких институција, Мокрањац уз помоћ тадашњег Министарства просвете одлази на музичко школовање у Минхен, Рим и Лайпциг. Више од 25 година је водио хор – Београдско певачко друштво са којим је пропутовао и упознао читаву Европу са нашим музичким благом. Мокрањац је читав живот педагошки и стваралачки посветио музичи. Предавао је појање студентима у ондашњој Богословији Св. Саве у Београду, био наставник певања у Првој београдској гимназији, основао прву музичку школу која данас носи његово име, формирао први камерни ансамбл, био први српски етномузиколог. Иако није компоновао опере као Моцарт, компоновао је музичку за комад са певањем "Ивкова слава", инспирисан истоименом приповетком Стевана Сремца. Највише се бавио мелодрафским радом, бележећи фолклорне напеве на терену, као и црквене од бројних ондашњих појаца. На основу њих је створио ремек дела наше хорске а капела музике (без инструменталне пратње). То су 15 руковети*, са најлепшим песмама из свих крајева бивше Југославије и бројне духовне композиције међу којима су бисери "Литургија Св. Јована златоустог", "Опело у Jas - mollu" (православно богослужење за умрлог), бројне Васкршње композиције, песме при венчању, вodoосвећењу, крунисању краља Петра Карађорђевића.

Стваралачки дух В. А. Моцарта и С. С. Мокрањца узорно светли и међу данашњим генерацијама који и после 250 и 150 година проналазе увек нову инспирацију.

* **РУКОВЕТ** – низ најлепших песама попут руковета најлепшег ливадског цвећа
Професор музичке уметности - музиколог
Милена Лазић

Откривено је ново и мене су послали

**Јована
Радосављевић,
1/3**

У Средоземном мору морепловци су запазили мање острво које до тада нису приметили. После краћег боравка на њему, утврдили да је острво ненасељено, али да тада нису приметили. Вест о непознатом острву ови млади људи доставили су Истраживачком друштву Live, које је потврдило њихово мишљење. Констатовали су да је у питању ново острво које тек треба испитати.

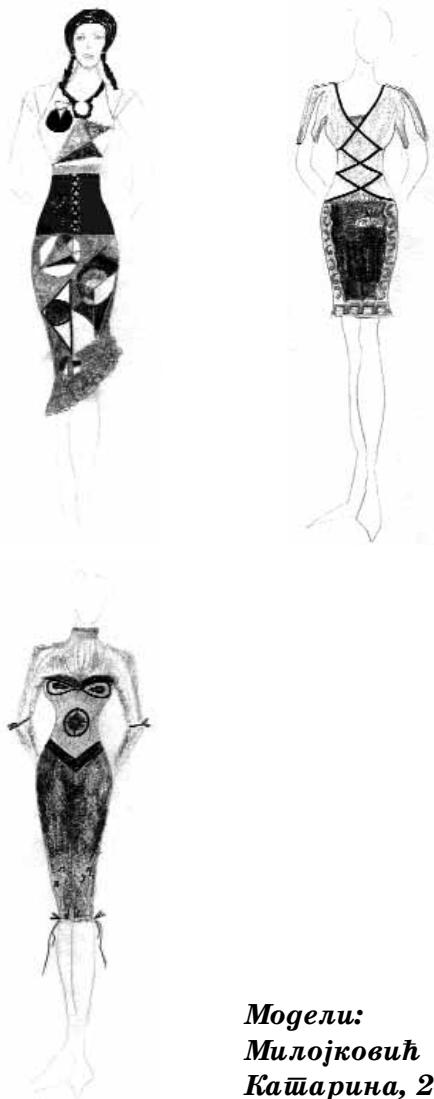
Друштво је одмах кренуло са припремама за свој нови истраживачки подухват. Направљен је нацрт плана рада и одређена екипа која ће обавити истраживање. Њу су чинили професори Универзитета Душан Илић и Милица Радић, као и моја маленкост, од које се очекивало да своје знање примени у потпуно новим околностима. За мене, као младог биолога и хемичара, непознато острво представљало је велики изазов и шансу да се докажем.

Дана 15. јуна 2017. године пристигли смо на то неприсупачно или лепо острво. Сместили смо се у кампу који је већ био припремљен од стране наших организатора. Прво што сам запазила била је живописна природа. Високе крошње дрвећа слагале су се у непрегледне мозаике. Трава је била висока, зелена, влажна од росе, а између ње вирио је по неки цвет, заштићен од ветра и сунца.

Оно што је већ првог дана привукло моју пажњу, био је чудесан извор који се налазио на једном узвишењу острва. Вода из тог извора одлазила је путићем до једног удубљења где се формирала нека врста веће баре. Први сусрет са острвом пожурио нас је да импровизујемо извесну лабараторију. Распаковали смо инструменте и уредили је. Наша лабараторија поседовала је четири микроскопа, хладњак, дестилатор, разне индикаторе, термометре, барометре, пипете, бирете, епрувете, пинцете, разна хемијска средства...

Већ следећег дана почели смо са истраживањем. Организација рада, као и конкретна испитивања била су повећана мени, с тим што су целокупан подухват надгледали

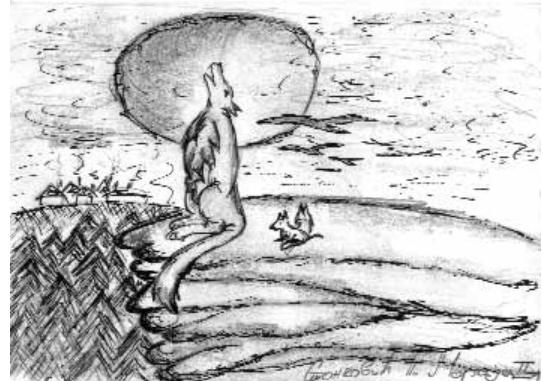
**Модели:
Милојковић
Кашарина, 2-1**

И НЕПОЗНАТО ОСТРВО ДА ГА ИСТРАЖИМ

професори. Најпре сам испитала физичке и хемијске особине ваздуха, а затим, утврдивши да је са њим све у реду, прешла сам на хемијску анализу воде која је извирала на острву. Изоловала сам поменуту воду и однела је у лабораторију. Уз помоћ микроскопа открила сам да ова вода у свом саставу има много сапрофитних микроорганизама. Они су за науку били нови, непознати. Такође, анализом сам утврдила да ова вода, осим водоника и кисеоника, садржи азот и сумпор. Ово је за мене, као и за свет, било непознато једињење, посебно због тога што је сумпор нерастворљив у води, а што је овде био случај. Овде су јони сумпора били растворени у води али нису били оксидовани. Фракционом дестилацијом утврдила сам да је тачка кључања овакве воде 252 степена Целзијусова, а тачка топљења 48 степени Целзијусових испод нуле. Закључила сам да се ова вода може заледити под вештачким условима, с обзиром да су температуре ма мору ретко испод нуле.

Када сам завршила са анализом воде, прешла сам на проучавање особина биљне вегетације која се налази око поменуте баре. У почетку, испитујући имуноноглоблине и отрове неких биљака из њиховог корења, стабла и листа, нисам пронашла ништа занимљиво. А онда сам наишла на једну необичну биљку која се није могла видети и наћи на другим деловима острва. Њено стабло и листови налазили су се изнад воде, а корен је једним делом био причвршћен за песковиту подлогу, а другим делом зарођен у воду. Антитела која сам пронашла у њеном корену била су непозната у дотадашњој науци. То ме је јако заинтересовало, те сам се посветила дугим и напорним истраживањима која су трајала неколико недеља. Закључила сам да ова специфична биљка успева само у води специфичног хемијског састава. Такође, дошла сам до претпоставке да антигене супстанце из корена ове биљке, заједно са одређеним хемијским једињењима, могу да послуже као одбрамбено средство против ХИВ-а.

Пошто су моје претпоставке подржане од стране професора, а како се свима нама откриће учинило после невероватно, одлучили смо да обуставимо испитивање неистражених елемената на острву и да сву пажњу усмеримо на нову биљку. Из тих разлога напустили смо острво и вратили се у наше истраживачко друштво.

После пар месеци, када су бројним преиспитивањима и експериментима од стране Live-а наше претпоставке утврђене, новооткривена супстанца почела је да се користи као вакцина против опаке болести. Од самог почетка она се показала веома ефикасном: многи млади животи били су спасени.

Данас се ХИВ успешно лечи и драго ми је да сам баш ја пронашла вештачке имуноглобулине који су победили овај вирус. Ово откриће за мене је значајан подстицај да и у будућем раду увек служим човечанству, да продужавам и улепшавам његов живот.

Моја љубав

Не знам какви су то немири у мени и зашто се само твоје име на мојим уснама чује. Зашто су ми твоје очи као светионик? Знам те дуго. Знам те од оних предшколских дана када смо се мрко гледали. Наши погледи су се стално укврштавали, а мајке смо брзше стезали за руке. Гледајући ме, пафиће нећећа бацила си на моја нејака дејавка рамена. Али издржавао сам то. И све твоје хифове. "Коса ми је умршена, стави ми шнапицу. Зађеј ми руцице, тако су хладне. Напиши ми домаћи, нисам стигла." И...? Све је то љубав, само треба разумети. Ја сам разумео. Волим те. Лепа као ружа, женствена, свима застане дах кад прођеш. Ја одавно не дишем. Присећам се свих речи које бих ти могоа рећи у овом тренутку, само се плашим да нису ВЕЋ изрећене. Најтеже је рећи и оно најпростије - волим те.

Модел: Милојковић
Кашарина, 2-1

Мило моје

Последњи пољубац,
Усне твоје.
Последњи дојмир,
Руке твоје
Последње име,
Име твоје.
Оно си последњи,
Мило моје.

Једини сан,
Нас двоје.
Извор светлости,
Очи твоје.
Једини шампани,
Име твоје.
Оно си једини,
Мило моје.

Александар Гавриловић 1/1

Ивана Трифуновић

ОСЕТИ

Осети...

Не говори ништа меденим уснама жељних
мојих пољубаца.

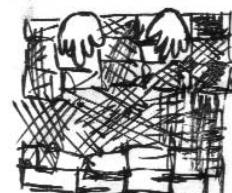
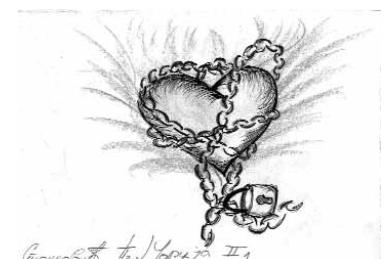
Осети те жмарце који нестаšно пролазе
кроз тело, моје тело што жуди.

Стави главу на моје груди, чућеш како у
њима моје срце дозива те.

Препусти се упијајућој музичи коју моја
коса свира... Замрси је...

јер си једини мој грех...
сладак.

Јелена Илић

Соколовић Невена, 1-1

Она

Она,
Реч на његовим уснама,
Лик у његовим сновима.
Извор светлости у тинки
Његовог живота.

Неосвојива,
Као звезда висока,
Најближа у сновима,
Његова је светлост у очима,
Само она, звезда вођиља.

Најлепша,
Узрок његових немира
Нежна као латица,
Као тврђава неосвојива.

Ивана Трифуновић

"И светлост светли у тами и тама је не обузе"

Разочарани злим људима,
Похлепом и сујетом света,
Са болом вечним у грудима
Плачемо гласом детета.

Надамо се крају патње,
Уморни од тужног живота,
Пуни црне неке слутње
Да ово је вечна голгота.

У мраку умиремо вечном,
Мукама препуштени страшним,
Опчињени небеским рајом
Завидимо душама мртвим.

У беснилу од бола и туге
Уједамо се међу собом,
Последњим атомом снаге,
Разочарани и вером и Богом.

Препуштен општем безнађу,
Утопљен у вртлог умирања,
Видех у крајњем очају
Знаке благог свитања.

Чини ми се да нисмо сами,
Препуштени мрачној судбини,
Нешто као да сија у тами,
Негде, далеко, у даљини.

Тиња нешто једва, скоро,
Бори се са тамом потпуном
Једно мало умируће светло,
Скоре прекривено тмином.

Светли у тами та светлост,
Даје људима јадним наду
Да бола је будућност,
Да дан победиће таму.

Остави је Сава да гори
И да опомиње потомке,
Својим језиком народ да твори,
Да не заборави корене.

Снагом свога вечног духа,
Што у човеку српском живи,
Буди снагу старог народа
Да за себе и своје се бори.

**Владимир Аранђеловић 4/3
ТТПШ "Деспот Ђурађ"**

Једина

Сунце умире још једном
И ја са њим гасим се ћутке
месец опет владаће небом
и уз њега звезде далеке

Последњи зраци пуштају сјај
Расут по води црној од мрака
Мала птица лети у лепи крај
Мала црна напуштена сврaka

Мртва природа остаће за трен
У тами спаваће пар јаблана
Ја плакаћу сам заборављен
Отишло је сунце моја једина

Шумећи поток занемеће сав
Миран биће као тишина свемира
Чути се неће тај поток плав
Само таласање мога немира...

Лишће враголасто у јесењем сјају
Оставиће само контуре своје
Крошње голе у тами нестају
И са њима некад зелено поље

На небу црном једна звезда
Обасјаће небо из тамног свемира
Бела сјајна треперава...
Знаћу то је моја једина...

**Владимир Аранђеловић 4/3
ТТПШ "Деспот Ђурађ"**

Смедереву

из збирке Пут сунцокрета

У центру сам света
Где обитава моја срећа,
Лепе моји снови, лутају моје мисли,
Шетају моје очи,
Куја моје среће,

У најлепшем сам граду,
Где је Оунав ретко узнемилен,
Грофче најслатче,
Улице најпознатије,
Звезде најбитије,
А сваки камен познаје моје кораке.

У овом граду су рођене
Моје сане и песме,
У њему сам научила да волим.

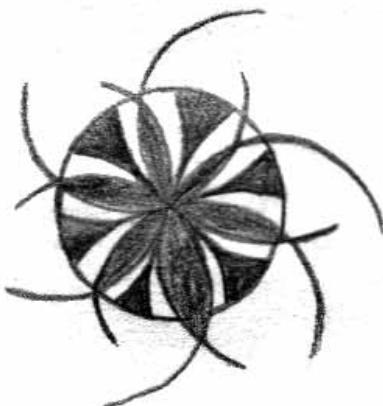
Ко не разуме љубав
Не види лепоту
Града у коме је све моје -
Засилуно има првицу душу!

Ивана Стојић- Иваница

Калинић Милена, 2-1

ПОЉОПРИВРЕДА

Калинић Милена, 2-1

Наше цвећке

Септембра школске 2005/2006 године у Александровцу у време манифестације "Жупска берба" ученици наше школе били су представници у име Покрета горана Србије на такмичењу у аранђирању и препознавању дендролошког материјала и остварили запажен успех. Наши "цвећари" ове године учествовали су на првом републичком такмичењу ове струке у Крњачи. Екипу су сачињавали ученици 3/5: Александра Ђурђевић, Срђан Степановић и Данијела Ненадовић. Награда није било, али важно је учествовати.

Првог децембра Покрет горана Србије, поводом прославе 45 година успешног рада додељио је признање и сребрну значку за допринос раду Покрета. Признања су добили: Сања Станић 4-4, Снежана Симић 4-4, Александра Ђурђевић 3-5 и Ивана Милошевић 3-5.

Наше уредништво похваљује професорку Славицу Аврамовић и очекује и ове године цветне аранжмане за новогодишње празнике.

Трећи у Србији

Протекло такмичење у познавању пољопривреде, одржано 18.11.2006. у пољопривредној школи у Крњачи, доказало је да ученици ове школе имају потенцијала да унапреде нашу пољопривреду.

Марко Антонијевић 3-4 и Младен Танасковић 4-4 представљали су нашу школу и освојили треће место на републичком нивоу. Младен је са 92 поена био трећи као појединачац.

Ђачко перо: Колико дugo и где сте се спремали за ово такмичење?

Марко и Младен: Спремали смо се четири дана на Економији школе уз максимално залагање професора Буховца. Ту смо вежбали вожњу трактора на задатом полигону.

Ђ.п.: Такмичење се састојало из теоријског и практичног дела. Каква су била питања на теоријском делу?

М и М: Највећи број питања био је из ратарства, заштите биља, пољопривредне технике, воћарства и познавања саобраћајних прописа.

Ђ. п.: Реците нам нешто о конкуренцији.

М и М: Нисмо их најбоље упознали, али су били веома добро припремљени. То су ученици из познатих пољопривредних школа, добро опремљених и са дугом традицијом.

Ђ. п.: Како је изгледао практични део?

М и М: Сада ћемо мало да се хвалимо. Иако услови нису били адекватни, били смо једини који су успели да извозе полигон без грешке уз максималан број бодова што нам је помогло у коначном пласману.

Ђ.п.: Шта је највише допринело овом успеху?

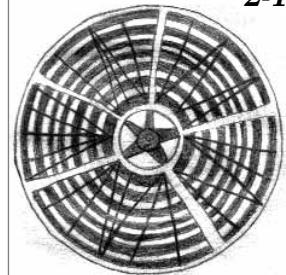
М и М: Наша велика жеља, воља и оптимистички дух професора Буховца.

Ђ.п.: Како сте се осећали када сте сазнали да сте освојили треће место?

М и М: Пре проглашења победника дељене су захвалнице и дипломе у фасциклама. У нашој била је диплома за освојено треће место, што професори М. Виторовић и Ј. Буховац нису знали. Када су видели дипломе, изгледали су као да су добили седмицу на лотоу. Шалу на страну, осећај је нешпоновљив и треба га доживети.

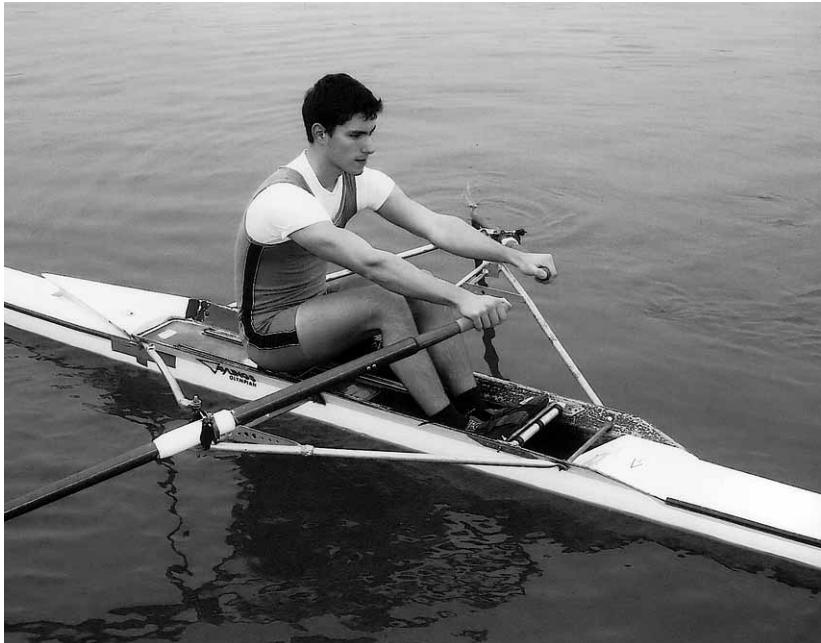
После разговора са Младеном и Марком, који су одмах постали и ТВ звезде као и проф. Буховац, поново смо се уверили да је успех најбоља мотивацija. Свим одељењима пољопривредне струке, нашој школи овај успех доказао је да још увек има младих људи који имају и воље и снаге и знања које ће, надамо се, неко мудро искористити.

Јелена Бранковић, 4-4

Калинић Милена,
2-1

Наши спортисти - наше наде

ВЕСЛАЊЕ

Немања Нешић, рођен 1988, матурант, будући студент ДИФ-а или менаџмента у Америци. Волео би више другу варијанту.

Немања је најпопуларнији ученик 4-3 и мезимче разредне Златке.

Висок је 185cm, одличан је ученик и нема девојку јер нема слободног времена чак ни за своју душу. Немања, као и остали веслачи, тренира сваког дана по три, а викендом два пута по три сата.

Каже да је веслање други по тежини спорт којим је почeo да се бави пре само пет година по очевој сугестији, али све напоре издржао је захваљујући мајчиној подршци и упорности.

На питање које успехе издваја није лако одговорио. Ево зашто.

Четири пута је био државни првак: два пута у четверцу и (само) по једном у скифу и дублу. Учествовао на више интернационалних регата 2005. у Кијеву (треће место), 2006. у Београду (друго и треће место), на Балканским шампионатима од 2003. до 2006. увек је освајао медаље.

Учествовао је чак и на светским првенствима у Немачкој

2005. и Холандији 2006.

Најбољи је веслач у својој генерацији у лакој категорији.

Заинтересоване девојке могу га наћи на прослави Нове године на броду Србија. Надамо се да ће следећу Нову годину дочекати у Америци.

Душан Богичевић, рођен 1990, 201cm, скроман, увек наслејан, нема девојку...

Ако у ходнику наше школе сртнете мршавог и врло високог момка, ћутљивог, благо наслешеног и надасве скромног, знајте да сте управо видели златног веслача који има чиме да се похвали. То је Душан Богичевић, Смедеревац и репрезентативац у веслању.

Члан је Веслачког клуба "Смедерево" који је са "Партизаном" најуспешнији на овим просторима. У Душановој спортској биографији забележени су следећи резултати: на државном првенству које се одржава на Палићу од 2003. до 2006. осваја златне медаље у четверцу-скулу и осмерцу.

Ове године на државном првенству за кадете и кадете II у Београду однео је злато у осмерцу, четверцу и дублу. На Балканском шампионату у Истамбулу у септембру ове године освојио је сребро у четверцу и бронзу у дубл-скулу.

За крај фебруара припрема се за веслање у WORLD REANKING-у, тј. веслање на ергометрима у Београду на Сајмишту.

Потиче из спортске породице, мајка је била рукометаша у Чачку, а отац фудбалер у "Сартиду". Најлепше од свега што

АТЛЕТИКА

и најмлађи Богичевић, Стеван (I година, занимање-пекар), такође тренира веслање и учествовао је већ на Балканијади у Истамбулу где је освојио 4. место у четверцу без кормилара.

Захваљујући овако успешном почетку, надамо се, дуге каријере, Душан је 2005. проглашен за СПОРТИСТУ ГОДИНЕ Смедеревске општине.

PS. Овај златни момак још нема девојку и прежељује позиве из иностранства што ће његову каријеру учинити још сјајнијом.

Стеван Богичевић, рођен 1991, Душанов је млађи брат, такође насмејан, али и неозбиљан (па млађи је брат).

Стеван је тек кренуо у нашу школу, а већ је свима познат - много личи на брата.

Успешан је спортиста и признаје да учење баш не воли, а и нема времена јер веслање је најважнија ствар у његовом животу, што показују остварени резултати.

За Стевана Богичевића има времена, надамо се да ћемо о њему још читати и то не само у нашим школским новинама.

Проф. Љ. Лазић

Слободан Симић и Слободан Станковић чланови су Атлетског клуба Смедерево, и уз веслаче, најпознатији спортисти у школи. Њихова имена готово увек се помињу заједно- заједно тренирају, спаринг су партнери, заједно одлазе на такмичења и освајају медаље, једино су у школи у супротним сменама.

Слободан Симић је ученик 3-8 разреда, председник одељењске заједнице и солидан ученик. Наставници кажу да би био знатно бољи кад би учио бар део онога колико тренира, прича и удвара се девојкама.

Нада се да ће уписати Вишу тренерску школу у Београду.

Слободан Станковић ученик је 2-4 одељења и још није сигуран да ли је пољопривреда његово трајно опредељење, за атлетику сигурно зна јер она је његова, још увек, највећа љубав. Скроман је и повучен младић, солидан ученик, веома доброћудан и духовит.

Вредни атлетичари вредно

тренирају свакодневно два сата, а викендом и знатно дуже. Међу многобројним успесима издвајају резултате из 2006.

Слободан млађи: прво место на првенству Србије и првенству СЦГ на 800 и 300 метара, прво место на 3000 метара на првенству Србије у кросу.

Слободан старији: треће место на првенству Србије и на првенству СЦГ на 1500 метара и треће место на првенству Србије на 2000 метара стипл-чез. Слободан старији каже да је Слободан млађи ипак успешнији.

Ђачко перо ◦ Пист ученика и наставника ТПШ "Деспот Ђурађ". Смедерево ◦ Децембар 2006.

МОДНИ САВЕТИ

Ако си мрежац:

- Визуелно ћеш проширити своју витку фигуру уколико носиш одећу јарких боја са упадљивим детаљима.

- Бела визуелно проширује твоју фигуру и треба је носити уз што више детаља и дезена (сем вертикалних шрафтица на панталонама, које ће те још више издужити).

Ако имаш мале груди:

- Носи топове и мајице са фалтама, карнифилама и другим детаљима. Тако ћеш камуфлирати овај мали недостатак.

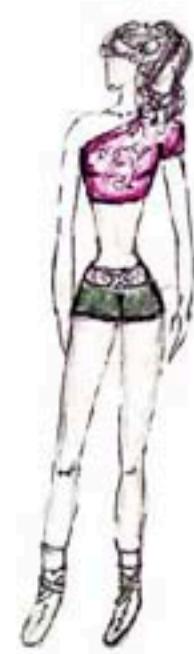
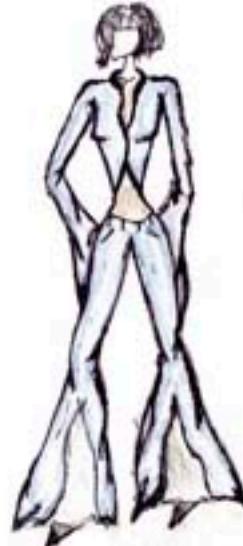
- Носи кратке сукње, али избегавај вртоглаво високе потпетице, јер ће те визуелно још више издужити.

Ако имаш наглашено облине:

- Носи узну одећу са дискретним детаљима који "издужују" фигуру. Врећаста одећа визуелно издужује.

- Уколико волиш да носиш одећу крупнијих дезена води рачуна да не буду пастелних боја.

- У панталонама тамнијих боја изгледаш мрежац, али води рачуна да не буду плитке.

Модели: Станковић Марија, 2-1

Упро(па)шћени или обогаћени језик???

- * **Фаџа** - супер, страва, добар, нај лик, најпопуларнији, изузетан, леп, онај кога сви знају и о коме сви причају...
- * **Чобан** - глуп, ништарија, последњи у друштву, црна овца, уображен, избегаван, невољен, тринаесто прасе, онај ко се не уклапа, старомодан...
- * **Клошар** - уличар, неваспитан, некултуран, просјак, јадник, изгубљен случај, цибер, паћеник...
- * **Штребер** - је онај ко само учи, не опушта се, много учи, има излаз до 23:00, не забавља се, бира друштво...
- * **Цимати** - зивкати, звати, позвати, мирити се, малтретирати се...
- * **Екстра** - веома добро, одушевљавајуће, најбоље, успело, савршено...
- * **Екстра тип** - без мане, модеран, забаван, јгодан, леп, фин, скоро па савршен...
- * **Екстра изглед** - беспрекоран, изузетан, запажен, другачији, посебан...
- * **Кулирати** - уживати, бити равнодушен, занемаривати важно, игнорисати, тупети, опустити се...

Соколовић
Невена, 1-1

одељење 1/1

....а сада и мало стилистике...

Калинић Милена, 2-1

Примери за поређење:

- * **мрак женска** - девојка као бомба, девојка као авион...

Примери за епитете:

- * **мрак женска** - опасна женска, екстра женска

Примери за контраст:

- * **опасна женска** - опасан пас

одељење 3/8

Калинић Милена, 2-1